

Destinatar: Kelemen Hunor

Expeditor: Butu Elena-Alexandra

Liceul „Marin Preda” Odorheiu Secuiesc

Clasa a IX-a Pedagogic

Profesor îndrumător: Tudor Ambreea

Odorheiu Secuiesc, 30 martie 2026

Stimate domnule Kelemen Hunor,

Stimate domnule Kelemen Hunor, m-ați provocat să citesc „Un veac de singurătate” de Gabriel García Márquez. A fost o lectură care m-a surprins și m-a provocat mai mult decât mă așteptam. Nu este o carte ușoară, dar tocmai complexitatea ei m-a făcut să rămân prinsă în povestea familiei Buendía și a satului Macondo.

La început am rămas fascinată de felul în care este construită lumea din Macondo - un spațiu izolat care pare aproape desprins de realitate. Pe parcurs însă, am înțeles că nu întâmplările fascinante sunt cele care dau forță romanului, ci oamenii și singurătatea lor. Deși familia Buendía este numeroasă, fiecare este trist și trăiește izolat. Aceasta ideo m-a pus pe gânduri: cum este posibil să fii înconjurat de oameni și totuși să te simți singur?

M-am regăsit în mod special în prământările lui Aureliana. De multe ori pare distant, închis în sine, dar în interiorul lui există o lume intensă, plină de gânduri și neliniști. Citind despre el am avut sentimentul că și eu funcționez la fel: pot părea puternică și sigură pe mine, dar în interior trăiesc lucruri mult mai intense decât se vede. Această apropiere de personaje a făcut lectura și mai emoționantă pentru mine.

„Prămâne întotdeauna ceva de iubit.” În mijlocul războaielor și a greșelilor repetate acest citat dă dovadă de speranță și că, există mereu o scânteie de iubire sau de speranță în noi. Chiar și atunci când totul pare martir al dispariției nămâne ceva ce trebuie păstrat.

De asemenea, m-a impresionat ideea că timpul nu curge liniar ci pare că se repetă. Generațiile familiei Buendía retrăiesc aceleași greșeli, parcă prime într-un cerc din care nu pot ieși. Romanul m-a făcut să reflectez asupra faptului că este important să învățăm din greșelile noastre, dar și greșelile altora.

Consider că, această carte nu este doar o poveste a unei familii ci o reflecție asupra condiției umane, a fragilității, a dorinței de a fi întregi.

Recomand pentru că te obligă să gândești și să privești lumea din altă perspectivă.

Cu stimă,
Dinu Elena-Alexandru